Renske Taminiau

Na haar onvolprezen album *Move Me* is het zeven jaar vrij stil gebleven rond Renske Taminiau. Ze kreeg twee dochters, schreef liedjes voor films (*Lotus*) en artiesten (Ruben Hein). Op 26 mei presenteert ze haar nieuwe, zeer persoonlijke conceptalbum *What Stays When The Lights Go Out* tijdens een groen concert in Museum Voorlinden.

Heb je ontdekt wat er overblijft als het licht uitgaat?
"Ik zit in een levensfase waarin je te maken krijgt met verlies en identiteitsverandering. Per liedje heb ik geprobeerd te onderzoeken wat mij bezighoudt, wat ik wil doorgeven en waarin ik geloof. Ik combineer tekst en klanken met beeld en artwork om de wereld beter te kunnen begrijpen en dingen een plek te kunnen geven, zoals een veranderende relatie en een miskraam. Ik probeer het zo te formuleren dat mensen zich erin herkennen en er iets mee kunnen."

De laatste woorden van Wubbo Ockels inspireerden jou.
"Het nummer *Turn To Black* gaat over zijn afscheidsspeech. Waarom zijn we niet actiever geweest, waarom hebben we alleen maar afgewacht? We kunnen meer dan we nu voor de wereld doen."

Hoe heb je je muzikaal ontwikkeld?
"De muziek is heel organisch, je weet nauwelijks hoe het ontstaan is. Alles is vervlochten, vaak zonder afgebakend refrein. Het is een uitdaging om al onze instrumenten bij elkaar te brengen en iets spannends te creëren, terwijl het nog steeds heel toegankelijk blijft, en soms juist ook bewust heel leeg. Vroeger voelde ik me veilig in een bepaald gebied in mijn stem, misschien meed ik meer de hoogte. Nu durf ik mijn stem op de voorgrond te zetten. Ik ben zover dat ik denk dat ik iets te vertellen heb en dat dat gehoord mag worden. Je niet te verontschuldigen voor wie je bent."

Cor Oliemeulen